

**MODELNE KALKULACIJE ZA IZRAČUN VIŠINE PLAČIL
ZA OBMOČJA Z OMEJENIMI MOŽNOSTMI**

1. OSNOVNA METODOLOŠKA IZHODIŠČA

Osnovne značilnosti območij s težjimi pridelovalnimi razmerami so določene v Programu razvoja podeželja 2004 – 2006. Kot kriterij za hribovska in gorska območja je opredeljena nadmorska višina in nagib, za »druga območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost« struktura zemljišč v območju glede na kategorijo zemljišč (opredeljeno s predpisom o merilih za določitev zemljišč v kategorije), za »območja s posebnimi naravnimi omejitvami« pa nekateri drugi naravni omejitveni dejavniki. Za vse omenjene kriterije velja, da vsaj implicitno opredeljujejo tudi obratoslovno tehnične pridelovalne razmere. Ker je za različne pridelovalne razmere mogoče oceniti tudi višino stroškov, to pomeni, da so osnovni kriteriji za določitev območij z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost ustrezno izhodišče za izgradnjo modela za oceno višine nadomestil za posamezno težavnostno območje.

Izhodišče modela za oceno višine nadomestil predstavlja t.i. »sistem matrik težavnostnih razmer«. S sistemom je vzpostavljena povezava med ocenjeno višino stroškov za posamezni element matrike in deležem kmetijske zemlje za posamezno težavnostno območje, ki je na podlagi določenih kriterijev razporejen v ustrezni element matrike. Vsak element matrike je torej na eni strani opredeljen z obratoslovno tehničnimi značilnostmi in na drugi strani s kriteriji za razporeditev kmetijskih zemljišč. Višina stroškov v posameznem elementu opredeljuje višino nadomestil na hektar, delež kmetijske zemlje v ustreznem elementu pa predstavlja utež (ponder) za izračun povprečnega nadomestila na hektar za posamezno težavnostno območje.

Analiza vplivov različnih dejavnikov, značilnih za pridelavo v območjih s težjimi pridelovalnimi razmerami, na pridelovalne stroške je pokazala, da so razlike v stroških za posamezen pridelek dovolj pojasnjene, če kot kriterij različnih pridelovalnih razmer uporabimo dva kazalca: možno intenzivnost pridelave (višina pridelka) in možno produktivnost živega in strojnega dela (možnost uporabe mehanizacije pri pridelavi). Nadalje je bilo ugotovljeno, da so vplivi teh dveh dejavnikov na stroške pomembno različni pri različnih pridelkih. Višina stroškov je odvisna tudi od vrste rabe kmetijske zemlje. Z vidika ocenjevanja stroškov je torej element v matriki ustrezno opredeljen, če se ta element nanaša na določen pridelek (kulturo) z določenim hektarskim pridelkom in določenimi pridelovalnimi razmerami, ki opredeljujejo možnosti uporabe mehanizacije.

V osnovi smo obliko »matrike težavnostnih razmer« opredelili na podlagi kriterijev in razpoložljivih podatkov, ki veljajo za hribovska in gorska območja. Opredelili smo matriko s štirimi težavnostnimi razredi, šestimi težavnostnimi kategorijami in šestimi vrstami rabe. Za razporeditev kmetijske zemlje po posameznih elementih matrike smo kot kriterij za razporeditev po težavnostnih razredih postavili nadmorsko višino, za razporeditev po težavnostnih kategorijah nagib (oboje na podlagi podatkov digitalnega modela reliefa – DMR), vrsta rabe pa je bila opredeljena na podlagi podatkovne baze »Zajem rabe zemljišč« pri MKGP, pri čemer so bili upoštevani le podatki za njive in travinje.

Razrede vrste rabe smo opredelili na podlagi analize rabe v območjih s težjimi pridelovalnimi razmerami in analize gibanj stroškov pri različnih pridelkih v razmerah značilnih za težje pridelovalne razmere. Kot značilne predstavnike za izračun stroškov in predstavnike vrste rabe smo v okviru njiv postavili krompir, pšenico in koruzo za zrnje, v okviru travinja pa seno, silažo in pašo.

Podatke o skupni površini travinja in podatke o strukturi rabe njiv smo prevzeli neposredno iz »zajema rabe«, notranjo strukturo površine travinja (seno, silaža, paša) pa smo opredelili na podlagi predpostavljene strukture rabe skupnega pridelka s travinja po posameznih težavnostnih območjih. Na povprečne pridelovalne stroške na travinju pomembno vpliva predpostavljeni delež pridelka porabljen v obliki paše. Večji kot je delež paše, manjši so povprečni stroški na hektar travinja. Pri opredeljevanju deleža paše za posamezna težavnostna območja smo upoštevali klimatske in obratoslovno tehnične razmere. Največji delež paše v strukturi rabe pridelka smo predvideli v kraškem območju (45 %; dolga pašna sezona), nekoliko manjšega v gorsko višinskem (35%; upoštewane planine, kjer nastopa smo paša), srednjega v gričevnato hribovitem (30 %) in najmanjšega v drugih območjih (20 %), kjer smo upoštevali, da je možnost paše zmanjšana zaradi obratoslovnih ovir.

Pri vzpostavljanju povezav med kriteriji za razporeditev rabe zemljišč in obratoslovnimi značilnostmi, ki opredeljujejo višino stroškov pri posameznem pridelku, smo postavili, da nadmorska višina vpliva le na hektarski pridelek, nagib pa v prvi vrsti na možnost uporabe mehanizacije, poleg tega pa tudi na hektarski pridelek. Povezave med kriteriji za razporeditev kmetijske zemlje in obratoslovnimi značilnostmi v »matrikah težavnostnih razmer« so prikazane v preglednici 1 in preglednici 2.

Preglednica 1: Kriteriji za razporeditev rabe zemljišč in predpostavljeni pridelki po težavnostnih razredih in vrstah rabe za hribovska in gorska območja

Težavnostni razred (i = 1...4)	Kriterij za razporeditev zemljišč (nadmorska višina)	Obratoslovne značilnosti po vrstah rabe (z = 1...6) pridelek t/ha (travinje v SS)					
		seno	silaža	paša	krompir	pšenica	koruza
I	do 500 m	8,0	8,0	9,0	30,0	5,3	7,9
II	500 – 700 m	7,0	7,0	8,0	24,0	4,8	6,3
III	700 – 1100 m	6,0	6,0	7,0	21,0	4,5	-
IV	nad 1100 m	4,0	4,0	4,5	21,0	-	-

Preglednica 2: Kriteriji za razporeditev rabe zemljišč, predpostavljena možnost uporabe mehanizacije po težavnostnih kategorijah in predpostavljeni pridelki po vrstah rabe za hribovska in gorska območja

Težavnostna kategorija (j = 1...6)	Kriterij za razporeditev zemljišč (nagib v%)	Možnost uporabe mehanizacije	Obratoslovne značilnosti po vrstah rabe (z = 1...6) indeks pridelka (pridelek v težavnostnem razredu = 100)					
			seno	silaža	paša	krompir	pšenica	koruza
1	do 10	1	100	100	100	100	100	100
2	11 – 25	2	100	100	100	100	100	100
3	26 – 35	3	95	95	95	100	100	100
4	36 – 50	4	86	86	86	-	-	-
5	51 -70	5	72	-	72	-	-	-
6	nad 70	6	66	-	66	-	-	-

Možnost uporabe mehanizacije:

1 standardna mehanizacija - brez omejitev

2 standardna mehanizacija – zmanjšana produktivnost

3 standardna mehanizacija – močno zmanjšana produktivnost

4 možna uporaba samo specialne mehanizacije ali ročnih motornih strojev (samo travinje)

5 omejena uporaba specialne mehanizacije ali ročnih motornih strojev (samo travinje)

6 močno omejena uporaba ročnih motornih strojev (samo travinje)

Za razporeditev kmetijske zemlje po težavnostnih razredih in težavnostnih kategorijah za kraška in druga območja nadmorska višina in nagib nista ustrezen kriterij. Za ta območja je bila površina po težavnostnih razredih razdeljena po kategorizaciji kmetijskih zemljišč. Kot kriterij težavnostne kategorije pa je bila uporabljena potencialna višina pridelkov po strokovni oceni Agrokarte.

2. METODA OCENJEVANJA VIŠINE NADOMESTIL

Namen izravnalnih plačil za območja z omejenimi možnostmi za kmetijsko dejavnost je opredeljen že s samim imenom. Namen je torej izravnati (izenačiti) stroške pridelave. Povsem konkretno smo postavili, da mora biti višina izravnalnega plačila na hektar pri posameznem pridelku tolikšna, da bo lastna cena (na pragu oziroma skladišču gospodarstva) pridelka pridelanega v težavnih razmerah enaka lastni ceni pridelka pridelanega v razmerah brez omejitev. Torej:

$$\frac{S_{1,1,z}}{PR_{1,1,z}} = \frac{S_{i,j,z} - N_{i,j,z}}{PR_{i,j,z}} \quad (1);$$

$$N_{i,j,z} = \left(\frac{LC_{i,j,z}}{LC_{1,1,z}} - 1 \right) \frac{PR_{i,j,z}}{PR_{1,1,z}} S_{1,1,z} \quad (2)$$

$$N_{i,j,z} = \frac{L_{i,j,z} - 100}{100} \frac{P_{i,j,z}}{100} S_{1,1,z} \quad (3)$$

S = stroški na hektar

PR = pridelek na hektar

N = vrednost nadomestila na hektar

LC = lastna cena

L = indeksi lastnih cen ($L_{i,j,z} = LC_{i,j,z} / LC_{1,1,z} * 100$)

P = indeksi hektarskih pridelkov ($P_{i,j,z} = PR_{i,j,z} / PR_{1,1,z} * 100$)

i = težavnostni razred (I, II, III, IV)

j = težavnostna kategorija (1, 2, 3, 4, 5, 6)

z = pridelek (seno, silaža, paša, pšenica, koruza, krompir)

Na ta način smo izračunali višino nadomestil za vsak element matrike (N). Povprečno višino nadomestil na hektar za posamezno težavno območje smo izračunali tako, da smo matriko vrednosti nadomestil na hektar množili z matriko strukture rabe zemlje v posameznem težavnostnem območju. Razporeditev rabe zemljišč v posameznem težavnostnem območju smo torej uporabili kot utež (ponder) za izračun povprečne višine nadomestila na hektar.

$$VN = \sum N_{i,j,z} \frac{D_{i,j,z}}{100} \quad (4)$$

$$VN = \sum \frac{L_{i,j,z} - 100}{100} \frac{P_{i,j,z}}{100} \frac{D_{i,j,z}}{100} S_{1,1,z} \quad (5)$$

VN = vrednost nadomestila na hektar za določeno težavnostno območje

D = strukturni deleži površine v določenem območju (%)

Analiza je pokazala, da ostajajo razmerja med stroški glede na težavnost pridelave podobna, četudi se izhodiščni stroški ($S_{1,1,z}$) spreminjajo. Tudi struktura rabe zemljišč se med leti verjetno ne spreminja pomembno. Med leti se pomembneje spreminjajo le izhodiščni stroški po posameznih pridelkih. Zato smo želeli rezultate prikazati tako, da bi posebej prikazali tisti del rezultatov, ki se med leti razmeroma malo spreminja in posebej izhodiščne stroške, ki jih je mogoče enostavno izračunavati vsako leto.

Če v enačbi (3) opustimo množenje z vektorjem izhodiščnih stroškov in to izrazimo v odstotku, dobimo:

$$O_{i,j,z} = \frac{L_{i,j,z} - 100}{100} P_{i,j,z} \quad (6)$$

O = odstotek nadomestila na hektar

Odstotek nadomestila na hektar je relativen kazalec, ki nam pove, koliko odstotkov višine izhodiščnih stroškov znaša nadomestilo. Če nadalje te odstotne točke za posamezen pridelek ponderiramo s strukturo rabe za posamezno težavnostno območje, dobimo povprečno utež (nekakšne točke) za izračun nadomestila na hektar za posamezni pridelek, kar je med leti razmeroma malo spremenljiv, specifičen podatek za posamezno težavnostno območje.

$$U_z = \sum \frac{O_{i,j,z}}{100} D_{i,j,z} \quad (7)$$

U = povprečna utež za izračun nadomestila na hektar za posamezno težavnostno območje

Skupno višino nadomestila na hektar dobimo, če povprečne uteži za posamezni pridelek pomnožimo z izhodiščnimi stroški in te zmnožke seštejemo.

$$VN = \sum \frac{U_z}{100} S_{1,1,z} \quad (8)$$

3. REZULTATI

Rezultati vsebujejo tabelarni prikaz vsebine vseh matrik opredeljenih v enačbah (1) do (8). Opravljena je bila vsebinska analiza rezultatov in ugotovljena skladnost s pričakovanji. V preglednici 3 prikazujemo izvleček teh rezultatov.

Preglednica 3: Izhodiščni stroški na hektar, povprečne uteži za izračun nadomestila na hektar po pridelkih ter vrednost nadomestila na hektar po območjih z omejenimi dejavniki za kmetijsko dejavnost

Izhodiščni stroški na hektar ($S_{1,1,z}$) (SIT; cene 2005)		Skupne uteži za izračun nadomestil na hektar (U_z)			
		GORSKO - VIŠINSKA	GRIČEVNATO - HRIBOVITA	KRAŠKA	DRUGA
SENO	230.997	16,20	10,60	11,90	4,50
TRAVNA SILAŽA	206.353	4,36	2,70	4,80	2,00
PAŠA	89.200	8,50	5,50	9,40	1,20
KROMPIR	778.873	0,70	0,60	0,60	0,20
PŠENICA	244.427	0,20	0,30	0,30	0,60
KORUZA	359.944	0,30	0,60	0,30	0,80
VREDNOST NADOMESTILA NA HEKTAR SIT (VN)		60.960	42.875	52.437	21.687

SPREMEMBA IZRAČUNA VIŠINE OMD PLAČILA

Dosedanja diferenciacija izravnalnih plačil, ki jo je SLO uporabila v PRP 2004-2006 in PRP 2007-2013 v letih 2007 do vključno 2009, je temeljila na razvrstitvi KMG v različne težavnostne razrede, za katere je bilo izračunano različno OMD plačilo (preglednica 3). Razvrstitev KMG v težavnostne razrede precej dobro odraža heterogenost kmetijskega prostora in pogojev kmetovanja. Vendar so znotraj teh težavnostnih razredov lahko velike razlike med dejanskimi pogoji kmetovanja individualnih KMG. Da bi pogoje kmetovanja čim natančneje opredelili za vsako individualno KMG, smo pristopili k izdelavi registra (točkovanju) KMG v OMD.

REGISTER KMG v OMD

Osnovno metodološko izhodišče, je pri vsebinski opredelitvi modela in izvedbi aplikativnega izračuna upoštevno je, da je število točk in posledična višina potrebnih izravnalnih plačil odraz razlik v stroških pridelave na enoto površine med območji z omejenimi dejavniki (OMD) in območji brez omejitev za kmetijsko pridelavo.

Pri izdelavi metodologije za register KMG v OMD, ki jo je izdelal KIS, so upoštevani naslednji kriteriji:

Standardni: talne razmere, nadmorska višina, nagib, velikost gerkov,

Regionalno specifični: kraško površje, poplave, močni vetrovi, erozija.

Tehnično orodje, ki je pri analizi uporabljeno, so modelne kalkulacije Kmetijskega inštituta Slovenije, s pomočjo katerih je ocenjena razlika v stroških pri različnih kulturah. Pri tem so:

- za njive izbrane reprezentante posameznih kultur (pšenica, koruza za zrnje, krompir in krmne koševine)

- za travinje predvideno spravilo krme v obliki sena in v obliki paše.

Osnovna prostorska enota, za katero je narejen simulacijski izračun števila točk, je Grafična enota rabe kmetijskih zemljišč (GERK). Povprečno število točk za posamezen GERK je izračunano na podlagi razlik v stroških in ponderjev (uteži) posameznih pridelkov. Te so opredeljene na osnovi predpostavljenega enotnega njivskega kolobarja in racionalne strukture rabe travinja, ki v izhodišču upošteva pomemben delež paše. Končni rezultat analize z vidika posamezne rabe (njivskega oziroma travniškega GERK-a) so izračunane točke, določene po obravnavanih kriterijih.

Povprečno število točk na ravni kmetije je izračunano s ponderiranim povprečjem točk posameznih enot rabe, kjer se kot ponder uporablja površina posameznega GERK-a.

V register KMG v OMD so vključena vsa KMG, ki imajo KZU v OMD.

Standardni

Talne razmere

Za vrednotenje talnih razmer (pridelovalne sposobnosti kmetijskih zemljišč) smo kot kvantitativni kriterij uporabili **talno število**. Tega je, v posebni študiji po naročilu MKGP, iz obstoječe baze podatkov pedološke karte izdelal Center za pedologijo in varstvo okolja pri Biotehniški fakulteti. Talne lastnosti v tej analizi so ocenjene s pomočjo ocenjevalnih lestvic, točke v teh lestvicah pa predstavljajo v odstotkih izražene stopnje rodovitnosti tal. Vrednost ocen se giblje od 7 – 100 točk pri čemer je s 100 točkami ocenjeno zemljišče z največjo rodovitnostjo.

Nadmorska višina

Nadmorska višina zemljišč neposredno ne vpliva na kmetijsko pridelavo, izrazit pa je njen posredni vpliv. Z naraščajočo nadmorsko višino se namreč izrazito spreminjajo:

- klimatske razmere, ki vplivajo na izbor kultur in velikost pridelka,
- talne razmere, ki posredno narekujejo vrsto in obseg kmetijske pridelave.

Za vrednotenje vpliva nadmorske višine kot omejitvenega dejavnika smo v modelu uporabili štiri višinske pasove (preglednica 5). Ti s proizvodno klimatskega vidika predstavljajo mejne vrednosti za uspevanje posameznih kultur in velikost pridelkov. Z naraščajočo nadmorsko višino se namreč izbor kultur razmeroma hitro spreminja, s tem pa se spreminja tudi njihova zastopanost v kolobarju

Nagib

Nagib odločilno vpliva na tehniko obdelave in s tem na izbor proizvodne usmeritve. Večja strmina namreč pomeni zmanjšano možnost uporabe standardnih vrst kmetijske mehanizacije na eni strani ter potrebo po večjem obsegu ročnega dela na drugi strani. Strojno obdelovanje (predvsem njiv) je pogosto še dodatno oteženo zaradi nepravilnih oblik in dolžine parcel, kot posledica razgibanega reliefa oziroma spreminjajočega se nagiba. Poleg neposrednega je izrazit tudi posredni vpliv nagiba na pridelovalne razmere. Strmina pogosto onemogoča oziroma otežuje izgradnjo t.i. notranje infrastrukture (dovozne poti do parcel, obračališča).

V modelnih izračunih za vrednotenje vpliva nagiba kmetijskih zemljišč smo tako uporabili sedem razredov nagiba, pri katerih smo predvideli uporabo treh različnih ravni mehaniziranosti. V nagibih do vključno 35 % smo predpostavili, da je možno uporabljati kompletno traktorsko linijo, v večjih strminah pa smo za pripravo krme predpostavili uporabo specialne mehanizacije ali ročnih motornih strojev.

Razdrobljenost

Razdrobljenost parcel negativno vpliva na višino stroškov pridelave, saj se na manjših parcelah zelo hitro povečuje poraba ročnega in strojnega dela. Na to porabo vpliva:

- povečan obseg dela na sami parceli – večje število obračanj ter
- večje število prevozov med parcelo in matičnim gospodarstvom.

Zemljiško in posestno razdrobljenost smo v izračunu ponazorili z:

- velikostjo GERK-a pri travinju in
- velikostjo poljine pri njivah.

V nadaljevanju zaradi lažjega pojmovanja pri opisovanju razdrobljenosti uporabljamo izraz velikost parcele tako pri travinju kot tudi pri njivah. Velikost parcele na travinju zaradi iste kulture pomeni velikost GERK-a. Na njivah se lahko na istem GERK-u pridelujejo različne kulture, ki zahtevajo različno izvajanje tehnoloških ukrepov, zato smo kot velikost parcele na njivah predvideli vsoto vseh njivskih površin na kmetijo deljeno s številom kultur v kolobarju (štiri kulture).

V modelnih izračunih smo za vrednotenje vpliva razdrobljenosti na stroške pridelave upoštevali različne velikosti parcel, ki smo jih razdelili v pet velikostnih razredov. Izhodiščna velikost parcele, kjer so mišljene pridelovalne razmere brez omejitev, je 1,5 ha in več, medtem ko so parcele, kjer je produktivnost pridelave najnižja manjše od 0,5 ha.

Regionalno specifični omejitveni dejavniki

Kraško površje

Zaradi svojih podnebnih in pedoloških značilnosti kraška območja niso naklonjena kmetijski pridelavi. Pašniki, osnovani na plitvi rendzini in plitvih kambičnih tleh, ki jih spremlja

površinska skalovitost ter njivska zemljišča, ki so površinsko omejena na dna vrtač in uval, ne onemogočajo intenzivne kmetijske rabe. Omejene dejavniki se odražajo predvsem v:

- težjih in hkrati specifičnih pridelovalno tehničnih razmerah, kjer je zaradi reliefne razčlenjenosti, plitvih tal, površinske kamnitosti in parcelne razdrobljenosti pridelava otežkočena in terja večjo porabo živega in strojnega dela,
- nižjih pridelkih, ki so predvsem na travinju posledica morfološke sušnosti.

Poplavna območja

Redne in pogoste poplave pomembno vplivajo na višje in dodatne stroške kmetijske pridelave na poplavnih območjih.

Na njivskih zemljiščih se neposredno kaže v:

- delnem ali celotnem izpadu pridelka,
- težjih razmerah za strojno pridelavo,
- dodatnih stroških za vzdrževanje drenažnih jarkov.

Na travinju pa se vpliv poplav odraža predvsem v:

- slabši kvaliteti krme,
- dodatnih stroških za urejanje zemljišč po poplavih.

Pomemben je tudi posredni vpliv mokrih in vlažnih tal na velikost in obliko parcel, saj so le-te zaradi nujno potrebnih vmesnih drenažnih jarkov manjše in ožje kot parcele v območjih brez omejitev.

Območja močnih vetrov

Za območje Vipavske doline je značilno, da močna in sunkovita burja kot severovzhodni veter piha predvsem v obdobju izrazitih vdorov hladnega celinskega zraka iz notranjosti Slovenije. V kmetijski pridelavi se učinki najbolj izrazito kažejo v eroziji flišnih tal in pogosti poškodovanosti mladih posevkov na kmetijskih zemljiščih. Vplivi burje kot omejitvenega dejavnika na višje stroške pridelave se neposredno odražajo v:

- zmanjšanem pridelku, kot posledica slabše vzkalitve semena ali poškodovanosti (poleglosti) že odraslega pridelka,
- nujnih prilagoditvah pridelovalnih tehnologij v luči zmanjševanja vetrne erozije (zaščitni pasovi).

Erozijska območja

Gričevnata erozijska območja v Sloveniji so določena kot območja s posebnimi omejitvami zaradi nestabilnega terena. Posebna pozornost je namenjena gospodarjenju s kmetijskimi zemljišči v smislu njihovega varovanja pred površinskimi erozijskimi procesi in škodo pred plazovi. V kmetijski pridelavi oziroma njeni gospodarnosti se to kaže v:

- zmanjšanju pridelka, predvsem na njivah, zaradi fizičnega odnašanja tal,
- višjih stroških pridelave zaradi prilagajanja agrarno tehničnih postopkov obdelave,
- dodatnih stroških za sanacijo zemljišč pod erozijo.

DIFERENCIACIJA OMD PLAČIL V OBDOBJU 2010-2013

Ob uveljavitvi točkovanja KMG v OMD ugotavljamo, da s točkovanjem zelo dobro ocenimo omejitvene dejavnike, ki se nanašajo na kmetijska zemljišča v uporabi, ne moremo pa oceniti omejitev, ki jih ima KMG zaradi svoje lege v regiji oziroma lokalni skupnosti, oddaljenosti in dostopnosti, ter še mnogih drugih značilnosti. Te značilnosti pa so precej dobro grupirane v

dosedanjih težavnostnih razredih. Zato se izvede postopni prehod na nova OMD plačila, tako da določimo:

- FIKSNI DEL
- VARIABILNI DEL

Fiksni del OMD plačila predstavlja znesek, ki je določen glede na težavnostni razred KMG in je razviden v preglednici 4.

Variabilni del OMD plačila se izračuna iz števila točk, ki so pripisane kmetijskemu gospodarstvu na podlagi registra kmetijskih gospodarstev v OMD in pomnoži z vrednostjo točke.

Preglednica 4: fiksni del OMD plačil po težavnostnih razredih, izražen v evrih

Razred / leto	PRP 2010 - 2013	PRP 2014 - 2017
Gorsko višinska	114,45	107,5
Planine	114,45	107,5
Gričevnato hribovite	70,49	66,2
Kraške	99,18	93,2
Strme	85,69	80,5
Druge	34,43	32,3
Osnovna KMG	13,66	12,8

Formula za izračun OMD plačila je sledeča:

$$\text{OMD plačilo/ha} = \text{fiksni del} + (\text{št. točk KMG} \times \text{vrednost točke} \times \text{odstotek variabilnega dela v letu})$$

Vrednost točke znaša 0,40 €.

Variabilni del plačila znaša 45% plačila.